

1979: Μια χρονιά αφιέρωμα στο παιδί

Με ομόφωνη απόφαση, που πάρθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 1976 από τα κράτη μέλη του Ο.Η.Ε. στη Γενική του Συνέλευση, αποφασίστηκε, το έτος 1979 ν' αφιερωθεί στο παιδί και ονομάστηκε «ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ».

Είναι μια χρονιά ελπίδας το έτος του παιδιού, μια χρονιά αισιοδοξίας. Το κάνει να ξεχωρίζει από τα χρόνια που πέρασαν, τα γεμάτα απογοητεύσεις, άγχη, μίσση, πολέμους. Τα χρόνια που η έμπιστοσύνη του ανθρώπου για τον άνθρωπο είχε χαθεί κι επικρατούσε μόνο το δίκαιο του ισχυρότερου.

Είναι μια ακτίνα ελπίδας, πώς θ' αντανείλουν καλύτερες μέρες για την πολύπαθη ανθρωπότητα.

Είναι μια χρονιά, που καλεί όλους εμάς, γονείς, δασκάλους, γιατρούς, κοινωνικούς λειτουργούς, εργοζόμενους, πνευματικούς ανθρώπους κ.λπ. σε μια έκστρατεια, για να ξεριζώσουμε τις κακές καταστάσεις, μέσα στις οποίες ζούμε σήμερα τα παιδιά, να άρουμε ο καθένας στον τομέα του, τις δυσκολίες που επιδρούν δυσμενώς στην ανάπτυξη και την ανέλιξη των παιδιών και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις εκείνες, που χρειάζονται σήμερα τα παιδιά για μια σωστή και υγιεινή σωματική, ψυχική και πνευματική ζωή.

Είναι επίσης μια χρονιά που θέλει λαούς και κυβερνήσεις μπροστά στις ευθύνες τους.

Τους αναγκάζει να υιοθετήσουν και να εφαρμόσουν για τις τρυφερές αυτές υπάρξεις, τα παιδιά, ένα πρόγραμμα σύγχρονο για την εποχή μας και τον σημερινό τεχνολογικό Πολιτισμό.

Τι όμως προβλέπει αυτό το πρόγραμμα;

Ποιοι οι στόχοι και οι τομείς της μέριμνας και της φροντίδας για το παιδί;

Αυτοί, όπως αναφέρονται παρακάτω, βρίσκονται στη διακήρυξη του Ο.Η.Ε. για τα δικαιώματα του παιδιού και αφορούν στη διατροφή και στέγαση, υγεία, μόρφωση και ψυχαγωγία, νομική προστασία, ειρηνική ζωή. Κάθε παιδί έχει το ΔΙΚΑΙΩΜΑ:

- 1) Σε στροφή και κατανόηση.
- 2) Σε καλή διατροφή και ιατρική περίθαλψη.
- 3) Σε δωρεάν εκπαίδευση.
- 4) Σε κάθε δυνατότητα για παιχνίδι και ψυχαγωγία.
- 5) Σε ένα όνομα και μια εθνικότητα.
- 6) Στο να είναι ανάμεσα στους πρώτους, που θα τους δοθεί βοήθεια και περίθαλψη σε περιπτώσεις καταστροφών.
- 7) Σε ειδική φροντίδα όσα μειονεκτούν.
- 8) Να μάθει να γίνει ένα χρήσιμο μέλος της κοινωνίας και να αναπτύξει τις ιδιαίτερες ικανότητές του.
- 9) Να διαπαιδαγωγείται μέσα σε ένα πνεύμα ειρήνης και παγκόσμιας αδελφότητας.
- 10) Να απολαμβάνει όλα αυτά τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από φυλή, χρώμα, φύλο, θρησκεία, εθνικότητα ή κοινωνική προέλευση.

Αλλά δυστυχώς, το παιδί σήμερα είναι ή πιά άδικημένη ύπαρξη. Πολλά από τα δικαιώματά του αυτά,

που ψηφίστηκαν και του παραχωρήθηκαν, μένουν ψηφίσματα, και μείς οι ίδιοι του τα αφαιρούμε.

Και πρώτα πρώτα: Κάτω από ποιές συνθήκες μεγαλώνει το παιδί σήμερα, συνθήκες οι οποίες επιδρούν στη ψυχολογία και την έν γένει μελλοντική του ζωή; Ποιά είναι η στροφή και η κατανόηση, (διακήρυξη 1η) όταν τα παιδιά σ' όλη τη γη μεγαλώνουν και αντιμετωπίζουν ένα σωρό κινδύνους;

Τού ζητάμε να είναι ευχάριστη μένο, κι αυτό μάς δείχνει τις 400.000 παιδιά που πεθαίνουν από την πείνα κάθε χρόνο σ' όλο τον κόσμο, όπως λένε οι στατιστικές. Αυτή είναι η καλή διατροφή; (διακήρυξη 2α).

Τού ζητάμε να είναι γερό, να παίζει ευχάριστα και να άψυχαγωγείται, αλλά που είναι οι συνθήκες του φυσικού περιβάλλοντος που ζει και κινείται; (διακήρυξη 3η). Κι αυτό δυστυχώς μάς δείχνει τις καμινάδες, τις σύγχρονες πόλεις χωρίς ίχνος πράσινο, χωρίς καθαρή ατμόσφαιρα, χωρίς τη ζεστασιά της όμορφης φύσης, κλεισμένο μέσα στο ταμπενέριο κλουβί της πολυκατοικίας.

Τού ζητάμε να είναι χαρούμενο και χαμογελαστό, κι αυτό μάς δείχνει φοβισμένο τους πολέμους. Πού είναι λοιπόν το πνεύμα ειρήνης και παγκόσμιας αδελφότητας μέσα στο οποίο πρέπει να διαπαιδαγωγείται το παιδί, (διακήρυξη 9η).

Αυτή με λίγα λόγια είναι η δική μας προσφορά στα παιδιά. Κι όμως πιστεύουμε, και όλοι, δεν χάνουμε την ευκαιρία, να διακηρύττουμε, ότι κάθε έθνος ξεναγνιέται και στηρίζεται στα παιδιά, ότι το παιδί είναι το πιο τέλειο, το πιο πολύτιμο, το πιο άθωο όν μέσα στην ανθρωπίνη κοινωνία.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο προγραμματίζει για φέτος τα παρακάτω έργα στο χωριό μας:

1. Βελτίωση Εσωτερικών δρόμων.
 2. Βελτίωση δικτύου ύδρευσης.
 3. Ανακατασκευή Κοινοτικού Γραφείου.
- Κινείται δραστήρια για την εξεύρεση χώρου προσγειώσεως ελικοπτήρων με προοπτική ο ίδιος χώρος να χρησιμοποιηθεί σαν γήπεδο και ΡΑΡΚΙΝΓΚ κατά τους θερινούς μήνες. Σύντομα θα ανακοινωθούν αποτελέσματα.

ΣΧΟΛΕΙΟ

Με πίστωση (240.000) δρχ. που χορηγήθηκε από τον Όργανισμό Σχολικών Κτιρίων ύστερα από έγγραφο της Σχολικής Έφορείας και ενέργειες του διευθυντή Ν.Δ. κ. Χ. Φωτόπουλου θ' αρχίσουν σύντομα οι παρακάτω διδακτηριακές εργασίες.

α) Αντικατάσταση στέγης, β) όροφης (ταβάνι) και γ) πατώματος του Σχολείου.

Παράλληλα ζητήθηκε συμπληρωματική πίστωση από το Νομαρχιακό

Άπ' την άλλη μεριά όμως κάνουμε, ότι μπορούμε να καταστρέψουμε την ειλικρίνεια του, την ίδια την ύπαρξή του. Τα πρότυπα και τα μέσα τα δημιουργούμε εμείς και ο πολιτισμός μας.

Αυτά είναι μερικά από όσα τους παρέχουμε, για να μην αναφερθούμε στις ατομικές δόμνες, τους συνεχείς πολέμους, στην καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, στην «ευτυχία» των ναρκωτικών, στις τόσες εμπειρίες που αποκτούν καθημερινά από τον κινηματογράφο και την τηλεόραση, στην εξάφανση κάθε ιδανικού και ωραίου, στη βιομηχανία των πολεμικών παιχνιδιών, που συμβολίζουν τη βία της εποχής και τον πόλεμο και τα οποία σε πολλά κράτη όπως στη Σουηδία έχουν καταργηθεί και άλλα πολλά.

Τα παιδιά μαθαίνουν από μάς και από τον τρόπο που ζούμε, γιατί τα παιδιά τρέφονται με το παράδειγμα.

Ας ευχνοούμε, οι διακηρύξεις αυτές να εφαρμοσθούν μέχρι κεραίας σ' όλα τα πλάτη και ιτα μήκη της γης.

Το 1979 ας είναι η φωτεινή αναλαμπή, ας είναι η αρχή να δείξουμε την αγάπη μας για το παιδί.

Ας ελπίσουμε και ας πιστέψουμε τέλος ότι ο καθένας μας θα βοηθήσει με τις μικρές δυνατότητες, που έχει, πώς μπορούμε να κάνουμε τη χρονιά αυτή αφετερία για έν ακαλύπτο αῦριο των παιδιών.

Ένα αῦριο απαλλαγμένο από το άγχος, την αγωνία, την πείνα και το φόβο.

Μέσα σ' έναν τέτοιο ελεύθερο και δημιουργικό κόσμο πρέπει να μεγαλώνει το παιδί και πάντα κάτω από τη στοργική ήμας αγάπη και αφοσίωση.

Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούμε, όσους από τους χωριανούς μας στέλνουν χρήματα στο Ταμείο του Συλλόγου μας, να μάς γνωρίζουν, αν τα χρήματα αυτά προορίζονται για συνδρομές ή μερολόγιο ή το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ». Επείσης όσοι αλλάζουν κατοικία να μάς γνωρίζουν την νέα τους διεύθυνση.

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας οργάνωσε και πραγματοποίησε στις 24 Μαρτίου τρέχ. έ. την ετήσια χοροεσπερίδα του στο Κέντρο «ΧΩΡΙΑΤΙΚΗ ΑΥΛΗ» στο Περιστερί Αθηνών. Με απόλυτη τάξη και χωρίς καμιά παραξήγηση κάθισαν στα Τραπέζια του Κέντρου περισσότεροι από 220 Νεωχωρίτες, συγγενείς και φίλοι του χωριού μας. Τους προσελθόντας υποδέχονταν με ευγένεια και καλосύνη τα μέλη του Δ.Σ. Τους παρευθέντας χαιρέτησε θερμά ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κωνσταντίνος Μάντης, πλαισιωμένοι από τα μέλη του Δ.Σ. Μαρία Π. Βλάχου, Π. Μέρμηγκα, Γ. Φούρλα, Α. Παπαλέξη, Δ. Καρανδρίκα και Α. Τσιτσιμπέλη.

Ο κ. Πρόεδρος είπε τα εξής:

«Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας,

Έκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σας ευχαριστώ όλους για τη συμμετοχή σας στην αποψινή εκδήλωσή μας.

Είναι μία ευκαιρία να συναντηθούμε να κουβεντιάσουμε και να διασκεδάσουμε σ' ένα χαρούμενο πατριωτικό περιβάλλον. Να θυμηθούμε πώς γλεντούσαμε και γλεντούμε στο αγαπημένο μας χωριό το ΝΕΧΩΡΙ, παλιότερα και τώρα, όταν μάς δίδεται η ευκαιρία, κάτω από το γέρο Πλάτανο της πλατείας, του χωριού μας τον «ΚΟΤΡΩΤΣΟ». Έδώ τώρα έχουμε μία ωραία αίθουσα (που μάς θυμίζει με την διακόσμηση λίγο - πολύ χωριό) μία καλή ορχήστρα και αρκετό κέφι. Ας γλεντήσουμε όπως ταιριάζει στους Νεχωρίτες.

Το Δ.Σ. κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια να μείνετε όλοι ευχαριστημένοι. Πιστεύουμε, ότι ανταποκριθήκαμε στις προσδοκίες σας. Σας ευχαριστούμε και καλή διασκέδαση».

Στη συνέχεια το φαγοπότι πήγε καπνός, μέσα στους δημοτικούς ήχους, που σκόρπιζε με επιτυχία το συγκρότημα Κ. Σκόρδης και Γ. Παπαστοπούλου του Κέντρου. Το Δ.Σ. ξεκίνησε το χορό με τα τσάμικα

Η ΣΚΕΨΗ ΜΑΣ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ

Ο νους μας τούτες τις μέρες είναι στραμμένος στους χωριανούς μας της Αμερικής, που δοκιμάστηκαν πολύ απ' το πυρηνικό ατύχημα του Χάρντσμπουργκ.

Κυνηγούμενοι οι περισσότεροι από τα σπίτια τους και τις δουλειές τους από ύπουλο, άορατο και φοβερά επικίνδυνο έχθρο, δρῆκαν φιλόξενο καταφύγιο σε συγγενείς και φίλους συγχωριανούς μας. Έτσι αποδεικνύεται για άλλη μία φορά η αγάπη και η αλληλοβοήθεια των ξενητεμένων Χωριανών μας.

Κι' εμείς απ' την Πατρίδα συμπαραστεκόμαστε στη δοκιμασία τους και τους στέλνουμε την αγάπη μας, τη συμπάθειά μας και τις ευχές μας.

Τους εύχαστε γρήγορα, πολύ γρήγορα, να γυρίσουν στα σπίτια τους και στις δουλειές τους ασφαλείς και χαρούμενοι.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

και τα συρτά και ακολούθως κάλεσε τους Αραχωίτες, που τίμησαν την χοροεσπερίδα μας, να συνεχίσουν το χορό, καθώς και όλους τους συνδαιτυμόνες χωριανούς και φίλους. Πράγματι επακολούθησε τρικουδερτο γλέντι και λεβέντικοι χοροί από όλες τις ηλικίες.

Οι νέοι μας έδωσαν και πάλι το παρόν. Με προθυμία, χαρά, ευθυμία και ισεβασμό στην παράδοση και τη θη της γενέτειρας των γονιών τους απέδειξαν, ότι έπαξία αποτελούν το πιο ζωντανό τμήμα των συγχωριανών μας και του μέλλοντος του χωριού μας.

Από το συγκρότημα του Κέντρου ακούστηκαν γνήσια δημοτικά τραγούδια, που τραγουδήθηκαν χωρίς να χάσουν την πιστότητα του ρυθμού και του ήχου. Ενδιάμεσα χορεύτηκαν απ' όλους γέροντες, νέους και παιδιά ευρωπαϊκοί και μοντέρνοι χοροί.

Το κέφι έφθασε στο κατακάρυφο και έμεινε άμεϊωτο μέχρι τις πρωϊνές ώρες. Νόμιζε κανείς, ότι βρισκεται στο πανηγύρι του χωριού στο Νεχώρι και όχι σε Κέντρο της Αθήνας. Τόσο πετυχημένη ήταν η ατμόσφαιρα, που δημιουργήθηκε.

Τηλεγραφήματα με ευχές για καλή διασκέδαση και επιτυχία της συνενστίσεως έστειλαν οι κκ. Άλ. Φλώρος, Εισαγγελέας, Σ. Χολέβας, ως Πρόεδρος της Κοινότητας από μέρους όλων των κατοίκων του χωριού μας και Άντ. Μασγάλας, Δάσκαλος.

Τα φαγητά ήταν ποικίλα, άφθονα και καλά και τα γκαρσόνια πολύ περιποιητικά και πρόθυμα.

Η λαχειοφόρος αγορά με πολλά δώρα δεν έλειψε από την εκδήλωση, για την οικονομική ενίσχυση των σκοπών του Συλλόγου μας.

Το έμπειρο Συμβούλιο του Συλλόγου μας δεν υπολόγισε κόπους και τρεξίματα και κατέβαλε κάθε δυνατή, φιλότιμη προσπάθεια για την αρτιότερη οργάνωση και επιτυχία της χοροεσπερίδας, η οποία και πέτυχε σε όλα τα σημεία.

Η κριτική ηπου ακούστηκε μεταξύ μας, ήταν αναμφίβολα επαινετική.

Αν και θα προσκρούσουμε στην μετριοφροσύνη των μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, όμως επιβάλλεται να του απευθύνουμε δημόσια συγχαρητήρια και Μπράβο, που μάς χάρισε μι αξέχαστη βραδιά.

Νίκος Μπαζιώνης

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 11.3.79 και στην αίθουσα των Υπαλλήλων της Αγροτικής Τραπέζης, έγινε η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας.

Σ' αυτή εγκρίθηκε ο ισολογισμός του οικ. έτους 1978 και ο προϋπολογισμός του οικ. έτους 1979 (δημοσιεύονται σε άλλη σελίδα).

Συζητήθηκαν διάφορα ζητήματα, που αφορούν το Χωριό μας και πάρθηκαν αποφάσεις πάνω σ' αυτά. Έτσι αποφασίστηκε, να χρηματοδοτηθεί το έργο της βελτίωσης του εσωτερικού οδικού δικτύου, η κατασκευή πάρκινγκ και η συμπλήρωση της Παιδικής Χαράς.

Κοινωνική Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στην Πάτρα ή κ. Ξανθή 'Ι. Σβού-
κα γέννησε αγοράκι.
Στην 'Αμερική ή σύζυγος του κ.
Νικολάου 'Ι. Μάλλιου γέννησε αγο-
ράκι.

Στο Χωριό ή κ. Μαρία 'Ι. Λούπα
γέννησε κοριτσάκι.

Στους εύτυχεις γονείς εύχόμαστε
να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

'Αμοιβαία ύπόσχεση γάμου έδω-
σαν ή δ. 'Ελένη 'Ι. Τσώλη και ό κ.
'Εμμανουήλ Καπράνης.

'Αρραβωνιάστηκε ή δ. Αικατερίνη
Κ. Λειβαδίτη με τον κ. Θεόδωρο
Πατρίκαλο.

Τους εύχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Την 1.1.79 στην 'Αθήνα και στον
'Ι. ερδ Ναό του 'Αϊ Σώστη (Συγ-
γρού) έγινε ό γάμος του κ. Γρηγο-
ρίου Δ. Ντούζου και της δ. Μαρίας
Τουτουζάκη.

Στις 20.1.79 στον Πειραιά και
στον 'Ιερό Ναό των 'Αγίων Κων)
νου και 'Ελένης, έγινε ό γάμος του
κ. 'Αποστόλου Τσιτσιμπέλη και της
δ. Σαπφώς Γαλανάκη.

Στην 'Αμερική παντρεύτηκε ό κ.
Γεώργιος Μ. Καλαθάς και ή δ. Λαμ-
πρινή Δ. Λαίνα.

Στους νεονύμφους εύχόμαστε βίο
άνθιστο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στην 'Αθήνα ή Μαρία Π.
Λάππα, στην Πάτρα ή 'Αθανασία
Ν. Μάλλιου, στο Χωριό ή Βασιλική
Ν. Καλαθάς, στην 'Αθήνα ό Βασι-
λειος Μαύρος, στην 'Αμερική ό Κων)
νος Μέμμος.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Για την έκδοση της 'Εφημερίδας
μας λάβαμε τα παρακάτω ποσά.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Παπανικολάου Χρήστος	500
'Ιωάννου Νικόλαος	500
Φλώρος Κων)νος	500
Φλώρος 'Αλέκος	500
Κωτσάλου Μαίρη του Σπ.	200
Κώτσαλος 'Ηρακλής	200
Παπακωνσταντίνου Μαγδαλινή	500
Μαζιάς Γεώργιος του 'Αθ.	200
Πλάκας 'Ιωάννης του Εύθ.	200
Γιαννάκος Δημήτριος	200
Τσώλης 'Ιωάννης	500
Βλάχου Μαρία του Π.	500
Λειβαδίτης Νικόλαος του 'Αθ.	200
Λάππα Δημήτρα του Κ.	500
Παπαλέξης 'Αλέκος	300
Λειβαδίτης 'Ιωάννης	200
Σακαδέλλας Χαράλαμπος	1000
Κουδελάς Κων)νος	200
Ζηνέλης 'Ιωάννης	600
Πέτσας 'Ιωάννης	600
Παπακώστας 'Ιωάννης του Δ.	500
Καλλιὰ Βούλα (Λάππα)	200
Παπαγεωργίου 'Αθανάσιος	200
Φούρλα Ντόλα	500
Φλέγκας Δημήτριος	300
Μασγάλας 'Αντώνιος του 'Ιωάν.	300
Μαύρος Γεώργιος	300
Σακελία Κούλα	700
Λαζοδημος 'Ιωάννης	1000
Μάλλιος Γεώργιος του 'Αθ.	200
Λειβαδίτης Πολύκαρπος	250

Μπαζιωνής Νικόλαος	350
Λειβαδίτης Χρήστος	200
Βλάχος 'Αθανάσιος	350
Μάλλιος Γεώργιος του Γ.	200
Παπακωνσταντίνου Κων)νος	400
Παπακωνσταντίνου 'Ιωάννης	500
Μάλλιος Γεώργιος του 'Ιωάν.	200
Μάλλιος 'Ιωάννης του Γ.	200
Κοκορόγιαννης Παναγιώτης	250
Καλαθάς Γεώργιος του Ν.	150
Ντούζος Γεώργιος	200
Σπυρόπουλος Φώτιος	150
Καρανδρίκας Κων)νος	200
Συρσίρης Βασίλειος	300
Μασγάλας 'Αντώνιος του Σ.	300
Μάρου Τασία του 'Ι.	300
Σπανός 'Ιωάννης	100
Μάλλιος Ν. Γεώργιος	200
Συρσίρης Κων)νος	100
Μπούρας 'Αθανάσιος	300
Τσάπα (Μπούρα) Μαγ.	150
Γώγωνα (Μπούρα) 'Ελένη	150
Σκεπαρνιάς 'Αντων.	500

ΑΠ' ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Γιαννάκος 'Ιωάννης	10
Τσίγκας 'Αθανάσιος	10
Κώτσαλος Γεώργιος του 'Ι.	25
Κώτσαλος Βασίλειος του 'Ι.	25
'Ασημάκης 'Ανδρέας	10
Μαζιάς Θωμάς	10
Πανάγος Γεώργιος του Εύθ.	15
Αυγερίου Γιαννούλα	5
Πλάκας Γεώργιος του Α.	20
Κολαθάς Θ. Νικόλ.	20
Μάλλιος Γ. 'Ιωάννης	10
Πανάγος Π. Γεώργιος	20
Πατερέκας Θεόδωρος	20

Μαρούδας Νικόλαος	300
Κανέλλου Εύαγγελία	500

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

1. 'Ο κ. Κων)νος Φούρλας έστει-
λε από τη Γαλλία για τους σκοπούς
του Συλλόγου μας 200 Γαλλικά
φράγκα.

Τον εύχαριστούμε θερμά
2. Στη μνήμη του πατέρα του και
ύπέρ των σκοπών του Συλλόγου
μας ό κ. Γεώργιος Μαύρος πρόσφε-
ρε 500 δραχμές.
Τον εύχαριστούμε πολύ

ΠΕΝΘΗ

ΚΩΝ)ΝΟΣ Δ. ΜΕΜΜΟΣ

“Ολοι οι Νεχωρίτες δοκιμάσαμε
μεγάλη θλίψη, και βαρύ πένθος από
τό κενό που δημιούργησε ό θάνατος
του εξαίρετου συμπατριώτη μας Κων)
νου Δ. Μέμμου, που συνέδει στις
7 Μαρτίου 1979 στην 'Αμερική.
“Ο έκλιπών γεννήθηκε στο Νεχωρί
τό έτος 1897. Γιος του Δημητρίου
και της Καλλιόπης τελείωσε τό Δη-
μοτικό σχολείο τό 1907.

Σέ ηλικία 10 ετών μαζί με άλ-
λους χωριανούς μας ταξιδεύει στη
Ρωσία και φθάνει μέχρι τη μακρι-
νή Σιβηρία.

“Ανήσυχος από μικρός και με την
καρδιά γεμάτη θάρρος, έπιζητεί να
καλυτερεύει την ζωή του στα ξέ-
να, γιατί τό χωριό δεν προσφέρεται
για κάτι τέτοιο. Έγκαταλείπει γο-
νείς και χωριό σέ ηλικία 15 ετών
και φεύγει για την 'Αμερική, με μο-
ναδικά εφόδια την πίστη του στο
Θεό και την πίστη στον εαυτόν του,
να δημιουργήσει κάτι τό καλύτερο.
Και τό κατορθώνει.

Στην 'Αμερική εργάστηκε σέ κάθε
εργασία. Σάν υπάλληλος των Σιδη-

ροδρόμων, είχε την τιμή, να γνωρι-
στεί με τον Πρόεδρο Ούίλσον και
τον στρατηγό Τζέφερσον.

Τό 1930 παντρεύεται την κόρη
του συμπατριώτου μας 'Αθανασίου
Λόη —Τη Μαρία— με την όποια
 απέκτησε 4 παιδιά.

Μαζί με τη σύζυγό του εργάζον-
ται σκληρά και πετυχαίνουν στη ζωή.

Διακρίνεται για την εργατικότη-
τα και τον άδολον πατριωτισμόν του
μεταξύ των Νεχωριτών.

“Η εκτίμηση στην Κοινωνία, από
“Ελληνες, και 'Αμερικανούς άκόμη,
είναι μεγάλη. Βοηθά τό χωριό και
τους χωριανούς μας. Είναι ό πρώτος
και καλύτερος, που καλεί τους περισ-
σότερους συμπατριώτες μας από
τό χωριό στην 'Αμερική. Τους βο-
θά υλικά και ήθικά μέχρι να αποκτή-
σουν δικά τους εφόδια.

Βοηθά να σπουδάσουν δεκάδες
‘Ελληνόπουλα και φτωχά παιδιά 'Α-
μερικανών.

Τώρα έφυγε από κοντά μας. “Ο
πόνος όλων των Νεχωριτών είναι
μεγάλος. Οί προσευχές μας άς απο-
τελέσουν τό ξεκούρασμα της ψυχής
του κοντά στην αιωνιότητα του Θεού,
του όποιου υπήρξε πιστός και άφο-
σιωμένος δούλος και άγνός χριστι-
νός.

“Η πλούσια δράση του σέ κάθε έρ-
γο αγαθό άς είναι μετριάσμος
του θαρρύτατου πένθους, για την ά-
γαπημένη σύζυγό του και τα παιδιά
του.

“Εμείς δε άς προσπαθήσουμε να
γίνουμε μιμητές του.

Αιωνία ή μνήμη του.
Μάρτιος 1979.

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΑΦΙΞΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

“Ηρθαν άπ' την 'Αμερική κι άφού
έμειναν για λίγο στην πατρίδα άνα-
χώρησαν και πάλι:

“Ο κ. Χρήστος 'Ι. Μάλλιος.
“Ο κ. Ζηνέλης, και
“Ο κ. Χρήστος 'Αλπογιάννης.

Γύρισαν από την 'Αμερική, που
πήγαν για να επισκεφτούν συγγενείς
τους:

“Η κ. Μαγδαλινή Ν. Λούπα.
“Η δ. Αικατερίνη Λιάζη.
“Ο κ. 'Ιωάννης Δ. Παπακώστας.
“Ο κ. 'Αναστάσιος Μάρρος.
“Ο κ. και ή κ. Κων. Καραγιάννη.

ΕΦΥΓΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

“Η κ. Τασία Κ. Παπουτσή,
ή κ. Μαγδαλινή Γράφα (Σβούκα)
και ό κ. 'Ελευθ. Κ. Λειβαδίτης.

ΗΡΘΑΝ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

“Ο κ. Γεώργιος 'Ι. Κώτσαλος.
“Ο κ. και ή κ. Κων)νου 'Ι. Μαρού-
δα και ή 'Αγόρω Τσιγαρίθα.

ΨΗΦΙΣΜΑ

“Εν 'Αθήναις σήμερα την 8ην
Μαρτίου 1979, ημέρα Πέμπτη και
ώρα 9 μ.μ. τό Διοικητικό Συμβού-
λιο του Συλλόγου Νεχωριτών - Ναυ-
πακτίας σέ έκτακτη συνεδρία, τη
προσκλησει του Προέδρου, μετά τη
σχετική είδηση του θανάτου του
συγχωριανού μας Κων)νου Δ. Μέμ-
μου έπισυμβάντος εις 'Αμερική,
‘Αποφασίζει

1) Να σταλή συλλυπητήριο έπι-
στολή εις την σύζυγον του θανόν-
τος.

2) Να κατατεθ ή μέσω του Συλ-
λόγου Νεχωριτών Η.Π.Α. στέφανος
έπί της σορού του.

3) Να σταλή αντίγραφο του πα-
ρόντος ψηφίσματος εις την σύζυ-
γόν του και να δημοσιευθ ή εις την

‘Εφημερίδα «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».
4) Να γίνη πρότασις εις την Γε-
νική Συνέλευση που συνέχεται εις
τάς 11 Μαρτίου, να ανακηρυχθ ή
έκλιπών ευεργέτης του Συλλόγου
μας δια τας προσφοράς του σ' αυ-
τόν...

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΜΑΝΤΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Μ. Π. ΒΛΑΧΟΥ

Π. ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ

Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ

Δ. ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑΣ

Α. ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Μεσολόγγι 3.3.1979

Πρός τους Νεχωρίτες του Χωριού

μας,
“Από τά βάθη της καρδιάς μου,
άπευθύνω ένα μεγάλο θερμό εύχαρι-
στώ, προς όλους τους συγχωρια-
νούς μου, οί όποιοι με τόση άγάπη
και συμπάθεια συμπαραστάθηκαν
στην έρημική ζωή του πατέρα μου
Βασ. Μαύρου, την όποιαν ζωή μό-
νος του, διάλεξε, παρά την αντίθε-
τη θέληση των παιδιών του. “Ακό-
μη δε βρίσκα λόγια ικανά, να έκ-
φράσουν την εύγνωμοσύνη μου, για
την τελευταία έμπρακτη άγάπη, θυ-
σία θα έλεγα, όταν στις 7.1.79 έ-
παθε ήμικληγία, με δυσμενείς και-
ρικές συνθήκες, βροχοπτώσεις και
χιονοπτώσεις, με βάρδιες οί συγ-
χωριανοί και οί παλιονεχωρίτες
βρέθηκαν κοντά του, μέρα - νύχτα,
μέχρις ότου επέτρεψε ό καιρός να
φθάσουμε οί δικό ίτου και να άνα-
λάβουμε τό έργο της μεταφοράς σέ

νοσοκομείο και όπου άλλοι έπρεπε.
Και πάλι σύσσωμο τό χωριό και τό
παλιονέχωρο τον μετέφεραν στον ώ-
μο του μέχρι τη δημοσιά, όπου μάς
παρέλαβε τό λεωφορείο του χωριού.
“Αλλά και ό μακαρίτης παρά την
κωματώδη και λιπόθυμη κατάστα-
ση, που βρισκόταν, δεν πορέλειψε
την ώρα που άποχωριζόταν μοιραία
τό χωριό μας, που τόσο πολύ ά-
γαπούσε, να άνοίξει τά μάτια του
και να εύχαριστήσει στα στερνά
του, τους συγχωριανούς, που του
συμπαραστάθηκαν. “Η συμπαράστα-
ση αυτή είναι άξίεπαινη και εύχο-
μαι τέτοια πλούσια και φιλόπρωπα
αισθήματα να δείχνουν. Νομίζω, ό-
τι τους πάει ό τίτλος του Εύαγγε-
λίου «ΚΑΛΟΙ ΣΑΜΑΡΕΙΤΕΣ»,
διότι πράγματι αυτό είναι Προνό-
μιο των Νεχωριτών ιδιαίτερα
Τελειώνοντας έκφράζω δημόσια
ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.
Γεώργιος Β. Μαύρος

ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΗ ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ

«Τί σ' έτρωγαν τά κάτεργα
τά μαύρα τά καράβια,
μαύρε Κακαράτζα».

Κάποτε ό Κακαράτζας (Γιώργος
Μαύρος), ταξιδιώτης χρόνια, έβα-
λε τό γιό του, τον Κολιό, να του
βρεί έναν λογαριασμό, σάν μαθητού-
δι που ήτανε. Κι ό Κολιός έδωσε
πρή, δε μπόρεσε να τον βρεί.

Είδε κι άπόειδε ό πατέρας του και
λέει, κουνώντας τό κεφάλι:

«Τί σ' έτρωγαν τό κάτιργα
τά μαύρα τά καράβια,
μαύρι Κακαράτζα».

Δηλ. πάνε χαμένα τά κόπια μου
και έτσι με τρώει ή ζενιτιά μιιά ζωή,
άφού τό παιδί μου ούτε ένα λογα-
ριασμό δεν είναι άξιο να βρεί.

Κι ξμεινε ό λόγος του. Και τον
λένε ως τά σήμερα πολλοί, όταν
θέλουν να δείξουν πως μάταια προ-
σπαθούν για κάτι. “Ενας, άς πούμε,
σπουδάζει ή θάνει στην τέχνη τό
παιδί του. Κι αυτό δεν έχει μυαλό
για γράμματα ή όρεξη για τέχνη.
Βλέπει ό καφαλογονιός να χλιοζο-
δεύεται χωρίς έλπίδα και θυμάται
του Κακαράτζα τά λόγια.

ΘΥΜΗΣΗ ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΑΡΗ

Να τί μου διηγήθηκε (Καλοκαίρι
1964) ό μακαρίτης Κώστας Γ. Γιάν-
ναρης:

“Όταν, στα 1916, θα 'φευγα για
την 'Αμερική ό παππούλης μου μου
είπε:

—“Ελα, παιδί μου, να σέ φκηθώ.
Γονάτισα μπροστά του, με σταύ-
ρωσε με μιιά πεντάρα τρείς βολές
και μου είπε:

—“Όπως τρέχουν τά γίδια στ' ά-
λάτι να τρέχουν και τά λεφτά σέ
σένα.

Δ. Φ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ 11.3.1979

“Εν 'Αθήναις σήμερα 11ην Μαρ-
τίου 1979, ήμέραν Κυριακήν και
ώραν 11 π.μ. εις την αίθουσα του
Συλλόγου ‘Υπαλλήλων ‘Αγροτικής
Τραπέζης ('Αμερικής 10), συνήλ-
θον τά μέλη του Συλλόγου «Νεχω-
ριτών - Ναυπακτίας εις την έτή-
σιαν τακτικήν Γενικήν Συνέλευσιν,
σύμφωνα με τό άρθρο 10 του Κα-

ταστατικού και κατόπιν έγγραφου
προσκήσεως του Διοικητικού Συμ-
βουλίου, με τά έξης θέματα ήμερη-
σίας διατάξεως.

.....

Πρην εισέλθει ή Γενική Συνέλευ-
σις εις την ήμερησίαν διάταξιν των
θεμάτων, ό Πρόεδρος του Δ. Σ. ά-
ναγγέλλει εις τά μέλη των θανάτων
του έκλεκτου συγχωριανού μας και
μέλους του Συλλόγου μας Κων. Δ.
Μέμμου, έπισυμβάντος εις 'Αμερι-
κήν και τονίζει τας πολλαπλές ύπη-
ρεσίας, που προσέφερε εις τό χω-
ριό μας και τον Συλλόγον, προτεί-
νει δε, όπως ή Γεν. Συνέλευσις ά-
νακηρύξη τον έκλιπόντα ευεργέτην
του Συλλόγου μας δια την οικονο-
μικήν προσφοράν του προς τον Σύλ-
λογον. βάσει του άρθρου 4 παρ. 14
του Καταστατικού.

“Η Γεν. Συνέλευσις έκφράζει την
θλίψιν της δια τον θάνατόν του, έγ-
κρίνει όμοφώνως την άνωτέρω πρό-
τασιν και άνακηρύσσει τον άείμνη-
στον Κ. Μέμμον ευεργέτην του Συλ-
λόγου μας.

“Ο Πρόεδρος της Γεν. Συνελεύσεως
Δ. ΝΤΟΥΖΟΣ

“Ο Γ. Γραμματέας
Κ. ΦΟΥΡΛΑΣ

Οι Νεχωρίτες Φωτογράφοι

ΝΕΑ ΑΡΧΗ ΑΠΟ ΝΕΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

1. —Στοιβαχτής: Ένα παλιό Νεχωρίτικο έπάγγελμα. Φωτογράφος: Ένα νέο Νεχωρίτικο έπάγγελμα. Η παραδοσιακή τέχνη που σθώνει, ή μοντέρνα τέχνη που θα γίνει παράδοση.

Θα ξεκινήσει με το Μεγάλο Πόλεμο, θ' άκμάσει επί τριάντα χρόνια (1915 1945) και θα παρακμάσει μεταπολεμικά. Πρώτοι Νεχωρίτες φωτογράφοι: ο Γιώργος Τούμπας (στα Ψηλαλόνια της Πάτρας) κι ο Νικολής Άσμηάκης (στο Φανάρι του Πειραιά). Τελευταίοι Νεχωρίτες φωτογράφοι: ο Βασίλης Φούρλας (στο Ήρώ του Μεσολογγίου) κι ο Γιώργος Άλπογιάννης (στη Σιταγόρα της Λαμίας).

2. —"Άς μιλήσουμε, λοιπόν, για τους Νεχωρίτες φωτογράφους και το έπάγγελμά τους:

Πρώτος ο Γιώργος Τούμπας, γυρίζοντας από τη Ρωσία, θα φέρει (1910 με 1912) τη φωτογραφική τέχνη στο Νεχώρι. Δούλευε όμως τη λεγόμενη έβδομαδιαία φωτογραφία: μηχανή με σασί, γυάλινη πλάκα, σκοτεινός θάλαμος γι άτην έμφάνιση. Δουλειά δύσκολη, πολύπλοκη και άργη. Ο Τούμπας θα εγκατασταθεί στην Πάτρα, όπου θ' άνοίξει φωτογραφείο και θα κάνει χρυσές δουλειές. Άργότερα θα μνηθεί και στα μυστικά της στιγμιαίας φωτογραφίας. Κοντά στον Τούμπα θα ξεσκαλίσουν οι περισσότεροι Νεχωρίτες φωτογράφοι.

Άλλά ο πατέρας της στιγμιαίας φωτογραφίας —Μιλάμε για τους Νεχωρίτες φωτογράφους— είναι ο Νικολής Άσμηάκης. Αυτός μπόρεσε να κλέψει το μυστικό της τέχνης. Κι αυτός επινόησε το μικρό, ελαφρό, εύχρηστο κουτί της στιγμιαίας φωτογραφικής μηχανής. (Δούλευαν κι οι Κων)ολίτες πρόσφυγες τη στιγμή, μα τα κουτιά τους ήταν μεγάλα, βαριά, άσήςκωτα, δυσκολομεταχείριστα, με μακρύφωτη αντίγραφή, με μεγάλες λεκάνες).

Να πώς άφηγείται ο ίδιος (καλοκαίρι 1967) τα πρώτα βήματα της τέχνης του: Κάποιος Μαυριλιώτης Κοτόπουλος πήγε στην Άφρική, άγόρασε φίδια και μαϊμούδες και γύριζε. Πήγε στη Σμύρνη, στην Πόλη κι άλλου, δέν έκανε τίποτα. Πήγε και στο Βουκουρέστι, τίποτα κι εκεί.Τ' άπαράτησε και κοίταξε να κάμει κάτι άλλο. Στο Βουκουρέστι δούλευε ένας Έλληνας από την Πόλη στιγμιαίος φωτογράφος. Έκανε καλές δουλειές. Όμως την τέχνη του την κρατούσε μυστική. Από δω τον έχει ο Κοτόπουλος, από κει τον έχει, δέν μπορούσε να τον πλευρώσει να του πάρει την τέχνη. Τα ισιάζει, τέλος, με την κόρη του φωτογράφου και μαθαίνει το μυστικό. Έρχεται στον Πειραιά κι άνοίγει μαγαζί στο Φανάρι. Άναίγει κι άλλο στην Άθήνα κοντά στον Παλιό Σταθμό. Δούλευαν ο ίδιος και τα κουινιάδια του. Δουλειά; Νά! ο κόσμος! Ποιός να πρωτοβάγει φωτογραφίες.

Έγώ τότε (το 1914) δούλευα κορινζάς - γύρισα Ρωσία, πήγα Άμερική και κατάντησα κορινζάς στον Πειραιά. Κάτι ψευτοκέρδιζα, αλλά ή δουλειά μου δέν ήτανε δουλειά της προκοπής. Δουλειά για ψωμί ήτανε ή φωτογραφική του Κοτόπουλου. Και βάλθηκα να τη μάθω. Υπήρητοούσε, τότε, χωροφύλακας ο Γιώργος Λαζοδημος, γνωστός με τον Κοτόπουλο - τα κουτσόπιναν τα βραδάκια. Του λέω:

—Γιώργο, θέλω να με γνωρίσεις με τον Κοτόπουλο.
—Έντάξη, μου λέει, πάμε να σε

γνωρίσω. Γνωριστήκαμε καλά. Τον παρακάλεσα να με μάθει φωτογράφο.

—Καλά, μου λέει. Φκιάζε μου μια παράγκα (λυόμενο κινητό φωτογραφείο) να δγειτε στα πανηγύρια με τα κουινιάδια μου. Παιδεύτηκα ένα μήνα να φκιάσω την παράγκα.

Πάμε στο Νησι της Καλαμάτας 15 Αυγούστου στο Πανηγύρι. Σταίνουμε την παράγκα, πουθενά να μάς ζυγώσει ο κόσμος. Καταφέρνουμε μια «λεγάμενη» και τη φωτογραφίζουμε, δείχνουμε τη φωτογραφία, πλακώνει ο κόσμος, νά! Έξακόσιες δραχμές πήραμε. Τραβάμε Μελιγαλά —23 Αυγούστου άλλο πανηγύρι. Είδαμε και πάθαμε κι εκεί να κάμουμε σεφτέ. Κι άπτε καλά, καλά! Τους δάναμε στη γραμμή και τραδάγαμε πλάκες άβέρτα. Όχτακόσιες δραχμές στην τσέπη. Πήγαμε κι άλλου, σ' άλλα πανηγύρια —που να θυμηθώ τώρα— και κάναμε διάνες.

Έγώ όμως έτσι πήγαινα από κοντά. Τέχνη δέ μου δινανε. Κάτι έκλεψα, όχι πολλά πράγματα. Τους άπαράτησα κι έφυγα. Δοκίματα από μοναχός μου να δγάλο «παπά» (φωτογραφία), δοκίμασα, ματαδοκίμασα, όσο που τα κατάφερα. Έφκιασα και το κουτί, έγω το φκιασα. Έμαθα φωτογράφους πολλούς χωριανούς. Όλοι οι Νεχωρίτες έμαθαν φωτογράφοι— ως και τα μικρά παιδιά. Κι έσύ θα μάθες, πιστεύω, κοντά στον πατέρα σου.

3. —Οι λόγιοι που οι Νεχωρίτες έγιναν φωτογράφοι, «στιγμιαίοι, υπαίθριοι, πλανόδιοι ή στάσιμοι, φωτογράφοι είναι πολλοί;

Και πρώτα + πρώτα πέρασε ή πέ-

ραση του στοιβαχτή. Το δοξάρι του θαμπκά πάει, το φαγαν οι μηχανές. Κι οι Νεχωρίτες στοιβαχτάδες, άλλοι πέθαναν, άλλοι άφαντάδες, άλλοι «ταξιδιώτες» στη Ρωσία κι άλλοι «άμερικάνοι».

Δεύτερα κι ή Τσαρική Ρωσία, στην οποία επί είκοσι χρόνια περίπου οι Νεχωρίτες «ταξιδιώτες» έδρασαν ως μπολιαραίοι —ή άλήθεια να λέγεται— χάθηκε μετά το 1917 (Και χάθηκαν πολλοί Νεχωρίτες εκεί, νέα παιδιά οι περισσότεροι).

Υστερα κι ή Άμερική (πρώτος Νεχωρίτης άμερικανός ο Ταλιαμπές, 1899), προσώρας όνειρο κι έλπίδα, θα κλείση τις πόρτες της στους μετανάστες. Όσοι πρόλαβαν να πάνε, πήγαν.

Άλλά κι οι Πόλεμοι (Βαλκανικός ή Ευρωπαϊκός - Μικρασιατικός) θ' αλλάξουν της νέας γενιάς τα μυαλά. Οι άνθρωποι της φουστανέλας και της πουκαμίσας, του τσαρουχιού και του σελαχιού, της κουμπούρας και της παλικάριάς —και της αγίατρευτης φτώχιας, θ' άφήσουν «γειά». Οι νέοι - οι περίφημοι και περήφανοι εύζωνοι του 2)39 και του 5)42 Εύζωνικού δέ θα γυρίσουν πιά ούτε στην ξεπεσμένη τέχνη του στοιχτή, ούτε στη «δουλειά της ντροπής» ούτε στη μίζερη ζωή του αγρότη και του τσοπάνη. Έπόμενο ν' αναζητήσουν άλλη δουλειά : άξιοπρεπέστερη, προσοδοφόρα, πολιτισμένη και, το σημαντικότερο, εύκολομάθητη. Θα γίνουν, λοιπόν, φωτογράφοι. Οι «μίστοροι» υπήρχαν: ο Τούμπας κι ο Άσμηάκης. Καλόδεχτος (με το άζημίωτο, βέβαια) όποιος ήθελε να μάθει φωτογράφος.

4. —Που δούλευαν οι Νεχωρίτες

Με μεγάλη ειλικρίνεια θα θέλαμε να συγχαρούμε τους συγχωριανούς μας, οι όποιοι επί τόσα χρόνια συμβάλλουν, ώστε το χωριό μας να βρίσκεται σε συνεχή άνοδο. Τα έπιτεύγματα αυτά δέν έμειναν άπαράτηρητα ούτε από τους μεγάλους, αλλά ούτε και από τους νέους. Οι δεύτεροι λοιπόν σαν μελλοντικά μέλη του Συλλόγου και θέλοντας από τώρα να μιμηθούν τις έπιτυχίες του Συλλόγου μας, σκέφτηκαν, να συνεργαστούν όλοι μαζί, ώστε από δω και πέρα να αναλάβουν μόνοι τους κάθε ύπόθεση, που θα άφορα αυτούς και τις δραστηριότητές τους χωρίς όμως αυτό να σημαίνει, ότι θα ξεκοπούν από το Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά αντίθετα, ή βάση τους θα δρίσκειται πάντα εκεί.

Η άπόφαση τους αυτή να βγούν δηλαδή από την άπραξία, που βρίσκονταν μέχρι τώρα και να προσπαθήσουν να δείξουν, ότι έχουν και τη θέληση και την δυνατότητα να κάνουν κάτι άξιόλογο και για το χωριό και για τον έαυτό τους προτάθηκε στο χορό, που είχε διοργανώσει ο Σύλλογος για τους νέους. Άλλά από τότε δέν τους δέθηκε όμως ή δυνατότητα να συγκεντωθούν ξανά όλοι μαζί. Πριν από μερικές όμως μέρες θρήκαν την εύκαιρία να συναντηθούν λίγοι από τους νέους και ξανασυζητώντας εκείνο που είχε ειπωθεί πριν μερικούς μήνες

φωτογράφοι; Παντού. Τα καλοκαίρια «έβραγαν» τα πανηγύρια της Ρούμελης και του Μοριά. Ήξεραν με το νι και με το σίγμα που γίνεται πανηγύρι, που γίνεται παζάρι, ποιο

στο χορό, αναρωτήθηκαν;

Γιατί να μη συνεργαστούν όλοι μαζί οι νέοι του χωριού, ώστε και στην έφημερίδα να δημοσιεύσουν άπόψεις τους, και συζητήσεις μεταξύ τους να γίνονται, και χορούς να διοργανώνουν, και έξορμήσεις στο χωριό να κανονίζονται, και έκδρομές ν' άποφασίζονται, και χωρευτικός όμιλος να δημιουργηθεί; Όλα αυτά βέβαια εκτός από τον έποικοδομητικό και ψυχαγωγικό σκοπό, άποβλέπουν στην ύπαρξη μιάς πραγματικής συνεργασίας και συνεννόησης άνάμεσα στους νέους, τα άποτελέσματα της όποιας ίσως δέ φανούν σήμερα, αλλά σίγουρα θα είναι άξιόλογα για το μέλλον του χωριού και του Συλλόγου, και πολύ σημαντικά για τις πιο ανθρώπινες σχέσεις των συγχωριανών μεταξύ τους.

Έμεις λοιπόν, οι λίγοι από τους νέους Νεχωρίτες, που γράφουμε αυτές τις γραμμές, προσκαλούμε όλους τους νέους του χωριού σε κοινή προσπάθεια και συνεργασία για την ίδρυση όμάδας νέων μέσα από την όποία θα μπορέσουμε να πετύχουμε όλα τα παραπάνω και να δείξουμε, ότι είμαστε άξιοι συνεχιστές των πατεράδων μας και για όφελος δικό μας αλλά και πιο πολύ για όφελος του άγαπημένου μας χωριού, που λέγεται Νεχώρι.

Όσοι λοιπόν από σας τους νέους, που διαβάσατε αυτές τις λίγες γραμμές και που είστε σύμφωνοι για τέτοια προσπάθεια, δηλώστε συμμετοχή στα έξης τηλέφωνα:

9703787 Κ. Φούρλας
790207 Αίκ. Λειβαδίτης
3600721 Κ. Φλώρος

● Συνέχεια στην 4η Σελίδα

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1978

Ε Σ Ο Δ Α		Ε Ξ Ο Δ Α	
1. Υπόλοιπο 31.12.1977	41.865	1. Συντήρηση άμαξιτού δρόμου «Ψηλού Σταυρού»	12.000
2. Συνδρομές Μελών	14.500	2. Έξοδα συνεστιάσεως Νεολαίας του χωριού μας	2.600
3. Είσοφορες για την έκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	44.784	3. Έξοδα έκτυπώσεως του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	18.600
4. Έκτακτες εισφορές	72.528	4. Έκδοση ήμερολογίου 1979	30.000
5. Είσοφορες για ήμερολόγιο 1978	42.730	5. Είδη Ψυχαγωγίας Δημοτικού Σχολείου	3.175
6. Είσοφορες για ήμερολόγιο 1979	11.310	6. Ταχυδρομικά (ήμερολογίου, «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», άνακοινώσεων)	7.175
		7. Γενικά έξοδα (έκδηλώσεις - δακτυλογραφήσεις - πολυγραφόφσεις - τηλεφωνικά κ.λπ.)	12.355
		8. Οικονομική ένίσχυση συγχωριανών μας	10.000
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	96.624
		ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31.12.1978	131.093
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	227.717		227.717
	=====		=====
Το Διοικητικό Συμβούλιο			
Ό Πρόεδρος	Ό Ταμίας	Ό Γραμματέας	
Κων)νος Μάντης	Άπ. Τσιτσιμπέλης	Γ. Φούρλας	
Ό Άντ)πρόεδρος			
Μ. Βλάχου			
Τα Μέλη: Π. Μέρμηγκας, Π. Καρανδρίκας, Α. Παπαλέξης.			

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1979

Ε Σ Ο Δ Α		Ε Ξ Ο Δ Α	
1. Συνδρομές	15.000	1. Έκδοση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	25.000
2. Ήμερολόγιο 79 — 80	60.000	2. Συντήρηση άμαξιτή όδου «Ψηλού Σταυρού - Γεφύρας	20.000
3. Έκτακτες εισφορές	60.000	3. Ένίσχυση άπόρων συγχωριανών μας	20.000
4. Έπιχορηγήσεις	30.000	4. Ένίσχυση Δημοτικού Σχολείου	10.000
5. Υπόλοιπο χρήσεως	131.000	5. Έκτύπωση και άποστολή ήμερολογίου 1980	35.000
6. Είσοφορες για το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	44.000	6. Έξοδα Συλλόγου, Έκδηλώσεις κ.λπ.	15.000
		7. Βελτίωση έσωτερικών Δρόμων και Καθαριότητα	100.000
		8. Διαρρύθμιση Χώρου για Πάρκινγκ	50.000
		9. Έπέκταση και συμπλήρωση Παιδικής Χαράς	30.000
		10. Άποθεματικό	35.000
ΣΥΝΟΛΟ	340.000	ΣΥΝΟΛΟ	340.000
	=====		=====
Το Διοικητικό Συμβούλιο			

Οι Νεχωρίτες φωτογράφοι

● Συνέχεια από την 3η σελίδα

μοναστήρι τραβάγε πολλούς προσκυνητές. Τό Μεγασπήλαιο, ή 'Α-γιαλαύρα, ο Προυσσός, ή Κοζίτσα, ο 'Αϊ - Γιάννης τής 'Αρτοτίνας, ή Καθαροδευτέρα του Γαλαξειδιού, τὰ παζάρια του 'Επάχτου, του Κεφαλοβρύσου, του Καρπενησιού, τής Λαμίας, τής 'Υπάτης, κι άλλα ήτανε μέσα στο πρόγραμμά τους.

'Επιαναν την κατάλληλη θέση κι έστηναν τή Μηχανή, έχοντας πρόχειρο φόντο μιὰ κατακόρυφα άπλωμένη σέ κάποιον τοίχο μαντανιά ή κουδέρτα. 'Αλλοι έστηναν «παράγκα». Δούλευαν, συνήθως, συντροφικά: άλλος, ο πο ζ α δ ο ρ ο ς, τραβάγε την πλάκα (άρνητικό) κι άλλος, ο ά ν τ ι γ ρ ά φ ο ς, έκανε την αντίγραφή (θετικό).

Αυτοδιαφημιζονταν κιόλας: «Εδω ο Φωτογράφος»!

Και με στιχάκια, όπως έτοῦτα:

«'Ε, φωτογράφο μερακλή
τράδα μας μίνια και καλή».

*'Αλλο:

Βάνω τή Μηχανή έμπρός
και τή μικρή στη στάση,
τι φωτογράφος είμ' έγώ
σου λέει ή καθεμίνια
κι όπου σταθώ κι όπου βρεθώ
τραβάω κι από μίνια».

Και διάλογοι άπλοϊκοί (ή με ύπονοῦμενα):

—«Νά με τραβήξεις καλά», ή πελάτισσα.

—«'Αμα σταθείς καλά, καλά θάσέ τραβήξω», ο φωτογράφος.

Και ακόμη:

—«Νά μου βγάλής καλά τὰ μάτια» ο πελάτης.

—«Θά σ' τὰ βγάλω και τὰ δυό», ο φωτογράφος.

Δούλευαν και στα στρατιωτικά έμπεδα, στις στρατιωτικές μονάδες. 'Ο στρατιώτης, δικός μας ή ξένος, σύμμαχος ή έχθρος, τακτικός ή άντάρτης είναι ο καλύτερος πελάτης τής στιγμιαίας φωτογραφίας. 'Από τ' 2)39 Εϋζωνικό του Μεσολογγίου, τὸ 5)42 Εϋζωνικό τής Λαμίας, την 111 Μεραρχία τής Πάτρας έβγαζαν «χρήμα με νουρά» οί φωτογράφοι. Και με τὰ ξένα στρατεύματα: 'Αγγλους, Γάλλους, Γερμανούς, 'Ιταλούς δούλευαν καλά. 'Ακόμα και με τούς «λιανοκαπαίους» (ελασίτες αντάρτες).

Και σήμερα τὰ «Γιαννάκια» (νεοσύλεκτοι στρατιώτες) τιμούνε τή στιγμιαία φωτογραφία. Βγάζω στα πεταχτά, σου λέει, μιὰ φωτογραφία κα ι τή στέλνω στη μάνα, στο φίλο, στο κορίτσι. Κι ο πολύπειρος φωτογράφος που καταλαβαίνει «τὸ φανταράκι με τὸ μεράκι», θά του δείξει (και θά του ταϊριάσει) φωτογραφίες με καρδούλες, με περιστεράκια που πάνε τὸ γράμμα και με στιχάκια, σαν έτοῦτα:

«Σου στέλνω τὸ κορμάκι μου
με Μηχανή βγαλμένο
κι αν σκοτωθῶ στὸν πόλεμο
ενθύμιο νὰ μένω»

ή

«'Από μακριὰ σέ χαιρετῶ
ἀπ' τὰ βουνά όπίσω,
δὲ φτάνει τὸ χεράκι μου
γιὰ νὰ σέ χαιρετήσω».

ή

«Τέσσερα φύλλα ἔχ' ή καρδιά
τὰ δυὸ τὸ 'χεις παρμένα,
τ' άλλα τὰ δυὸ μου τ' ἄφησες
γιὰ πάντα μαρμαμένα».

ή
«Σὰν τὸ πουλί που καρτερεῖ
μέσ τή φωλιά τή μάνα
ἔτσι κι ἐγὼ θὰ καρτερῶ
ένα δικό σου γράμμα».

5. —Και στὸ 'Εξωτερικὸ ταξίδευαν οί Νεχωρίτες φωτογράφοι. Λίγοι στη Γαλλία και 'Ελβετία, πολλοί στην 'Ιταλία.

«Στην 'Ιταλία (τὴ Βόρεια 'Ιταλία)» λέει ο Βασίλης Φούρλας, είχε μεγάλη πέραση ή στιγμήαία φωτογραφική. Πρώτα τὸ 1925 ο Καραγιάννης, ο Πετράκης κι ο Φλέγκας. 'Υστερα πήγαμε ' άλλοι. 'Εγὼ πρωτοπήγα τὸ 1926. Σταμάτησα νὰ πηγαίνω τὸ 1934 (έτοιμάζεται ο Μουσολίνι γιὰ τὸν πόλεμο τής 'Αθήσυνίας κι είχε ἀπαγορεύει τήν εξαγωγή συναλλάγματος και τὶ νὰ 'κανα;') Φεύγαμε ἀπὸ Μαρτίου μέρες, δουλεύαμε οὔλο τὸ καλοκαίρι (τὸ χειμῶνα ἐκεῖ δὲ μπορεί νὰ δουλέψει υπαίθριος φωτογράφος, πέφτει τέτοια ομίχλη που δὲ βλέπεις τὸ δάχτυλό σου) και Σεπτέμβριο με 'Οκτώβριο (ἀνάλογα τὶ καιρὸ ἔκανε) γυρίζαμε. Τὸ ταξίδι μας ἦτανε εύκολο: κατεβαίναμε στὸ Μεσολόγγι νὰ έτοιμάσουμε τὰ «χαρτιά» μας, περνούσαμε στην Πάτρα, μπαρκάραμε και πιάναμε Πρίντζι, ἀπὸ κεί με τὸ τραίνο φτάναμε στὸ Μιλάνο.

Μὲ ἔδρα τὸ Μιλάνο φέρναμε γύρω τὰ χωριά και δουλεύαμε γιορτὴ καθημερινή. Δουλεύαμε καλά. Λογάρια σε (τὸ 1928) 200 λιρέττες τὴν ἡμέρα με 4 δραχμές που είχε ή λιρέττα τότε, ήτανε 800 δραχμές ήμεροδούλι. 'Ομως λίγα μας ἔμειναν καθαρά: χαλάγαμε πολλὰ στὸ φαῖ, στὸν ὕπνο,στη συγκοινωνία. 'Υπήρχαν και 'Ιταλοὶ στιγμιαῖοι φωτογράφοι, ἀλλὰ που νὰ μὰς συναγωνιστοῦνε. Αὐτοὶ ἔμειναν στάσιμοι, οί μηχανές τους ήτανε ἀτόφιες ἀσκήωτες, με τὰ μπάνια ὀρθια, δὲ μετακινούνταν. 'Εμεῖς κόβαμε τή Μηχανούλα μας στὸ νῶμο και γυρίζαμε τὶς γειτονιές, πιάναμε κάνα πίκουλο και τὸ φωτογραφίζαμε, του λέγαμε «σύρε στη μαμά σου τή φωτογραφία και φέρε μας τὰ λεφτά» πῆγαίνε. Αὐτὸ ἦτανε. 'Επαιρναν εἶδηση οί γυναίκες τής γειτονιάς κι ἔρχονταν κι ἔβγαζαν. 'Οσο νὰ κάμουμε ἀρχή κι ἀπὲ ὕστερα ποιά νὰ πρωτοβγάλει.

'Απὸ γλώσσα και συνεννόηση ἤμασταν γιὰ γέλια. Μὰς ρώταγαν:

«Σβήνουν οί φωτογραφίες; «Οὐ, σὲ δυὸ λεπτά, τοὺς λέγαμε - νομίζαμε πὼς μὰς ρώταγαν αν ἀργοῦνε νὰ βγούν. «Θέλουμε κι ἄλλες φωτογραφίες» μὰς ἔλεγαν. «Νό, νό» τοὺς λέγαμε ἔμεῖς.

6. —Μεταπολεμικὰ ή στιγμιαία φωτογραφική «πῆρε τὸν κατήφορο», παρήκμασε. Τώρα, λέει ο Βασίλης Φούρλας, γιόμισε ὁτόπος μικρὲς μηχανές, σπιρτοκούτια. Τουρίστες, ἐκδρομείς, ξένοι, ντόπιοι, μικροί, μεγάλοι, οὔλος ο κόσμος (ὡς κι οί γύφτοι) κάνουν τὸ φωτογράφο. Ποιὸς στέκεται προσοχή μπροστὰ στη Βασίλω;

—Γιατί, πατέρα τή λὲς τή μηχανή σου «Βασίλω».

—Τὴ λέω «Βασίλω» γιατί κάποτε βασίλευε (ἀπὸ τὸ βασιλιάς) και τώρα βασίλειψε (ἀπὸ τὸ βασιλεύω=δύω).

Κι οί Νεχωρίτες φωτογράφοι πέρασαν πιά στην ἱστορία και στη Λαογραφία.

(Πληροφοριοδότες μου οί Νικολῆς 'Ασημάκης - 1967 και Βασίλης Φούρλας - 1978).

Δημ. Φούρλας

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ (ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ) ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

Υπό 'Αρχιμ. Χρίστου Μέρμηγκα

«Πάντα διὰ τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο, και χωρὶς Αὐτοῦ ἐγένετο ἓν ὃ γέγονεν».

(Ιωάν. Α', 3)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

'Απὸ τὰ διάφορα ἡμερολόγια που ἐκυκλοφόρησαν κατὰ τὸ ἔτος 1978 και τὰ ὁποῖα ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Νεολαία, γιὰ νὰ διαφωτίσουν αὐτὴν και ἀνανήψῃ ἀπὸ τὴν σκοτοδίνην, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔρριψεν ὁ σκοταδισμὸς τής ὕλης και τής ἀπιστίας, ἔλαθα ἀφορμή, νὰ γράψω τὸ δοκίμιον τοῦτο, που ἀναφέρεται εἰς τὴν κοσμογονίαν τοῦ σύμπαντος, τὸσον ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως, ὅσον και ἀπὸ διδακτικῆς τοιαύτης, και ἀφιερῶν αὐτὸ εἰς τὴν νεολαίαν, ὡς ἓνα ὑπόμνημα σὲ ὅσα ἔχει διδαχθῇ, γιὰ νὰ ὑπενθυμίῃ εἰς αὐτὴν τὴν Θεῖαν προέλευσίν της, ὥστε νὰ ζῇ και νὰ κινῆται, ὅχι μόνον ἐντὸς τῶν σωματικῶν και ζωϊκῶν ἐνστίκτων της, ἀλλὰ και ἐντὸς τῶν ψυχικῶν της και θεῶν ἰδιοτήτων και στρέφῃ και δίδη δόξαν τῷ Θεῷ, ἵνα και αὕτῃ ἡ νεολαία συνδοξασθῇ μετὰ τοῦ Θεανθρώπου, 'Ιησοῦ Χριστοῦ.

'Αγρίνιον 'Ιανουάριος 1979
† 'Αρχιμ. Χρίστος Μέρμηγκας

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ (ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ) ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰπώθηκε, ὅτι ἡ 'Ιστορία εἶναι ὁ ἀδέκατος κριτὴς και ὁ ἀλάθητος ὁδηγὸς τής ζωῆς μας, που μὰς οδηγεῖ, εἰς τὸ νὰ μαθαίνουμε τὰ παρελθόντα, ἀλλὰ και τὰ παρόντα γεγονότα.

Μὰς διαφωτίζει εἰς ὅλα τὰ ζητήματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μπορεί νὰ ἀπασχολοῦν τὴν ζωὴν μας, τὴν σκέψιν μας, τὰ συνακτιήματά μας. 'Ανευ τής ἱστορίας θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ γνωρίσωμε τὰ παρελθόντα, αὐτὰ που συνέβησαν ἐδῶ και χιλάδες χρόνια και τὰ ὁποῖα μὰς εἶναι ἀπαράτητα, ὅχι μόνον διὰ νὰ δώσωμεν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν περιέργειάν μας ἀλλὰ και νὰ παίρνωμε παρὰδειγμα ἀπ' ὅσα συνέβησαν εἰς τὸ παρελθόν, καλὰ ή κακὰ πράγματα ,και τὰ μὲν κακὰ τὰ διορθώνωμε, τὰ δὲ καλὰ νὰ τὰ προαγάγωμε πρὸς τὸ καλλίτερον. 'Υπάρχει ἱστορία που μετεδόθη και μεταδίδεται διὰ τοῦ προφορικοῦ λόγου και ἱστορία, που μεταδίδεται διὰ τοῦ γραπτοῦ λόγου, ἀναλόγως τής προόδου και τῶν περιστάσεων, που ἔζησαν οί ἄνθρωποι.

Και ἡ ἱστορία αὕτῃ τοῦ προφορικοῦ λόγου, ὅσον και αν αὕτῃ με τὴν πάροdon τοῦ χρόνου μπορεί νὰ ἀλλοιώνεται και νὰ παραμορφώνεται, δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνέκῃ τὴν ἀλήθειαν και νὰ μὴν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν οὐσίαν τής ἀληθείας και τὸν πυρῆνα τῶν διαφόρων γεγονότων. 'Η ἱστορία διαφέρει ἀπὸ τὴν μυθολογίαν. 'Η ἱστορία βγαίνει και πηγάζει ἀπὸ μιὰ πραγματικότητα τοῦ λογικοῦ, τής κρίσεως και τής ἐπικρίσεως, ἐνῶ ἡ μυθολογία πηγάζει ἀπὸ τὸ φανταστικόν, τὸ ἀόριστον και τὸ κατ' ἀπομίμησιν τοῦ πραγματικοῦ, γιὰ νὰ παρουσιάσῃ τὸ ψευδὲς και τὸ ἀπατηλὸν ὡς ἀληθές. Γι' αὐτὸ και λέγομεν, ὅτι ἡ ἱστορία εἶναι ἀλάθητος.

'Η ἱστορία τοῦ προφορικοῦ λόγου ἦτο ἐκείνη, που ἔφερε μέχρις ἡ-

μῶν και τὸ παρελθόν, αὐτὸ που ἀναφέρεται εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου τοῦτου και εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὁποίαν ἐν περιλήψει περιγράφομεν.

Η Α΄ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

'Η πρώτη ἱστορικὴ περίοδος προέρχεται ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐκεῖνον ἄνθρωπον τὸν 'Αδάμ, ὁ ὁποῖος ἔζησε τὴν κοσμογονίαν και τὴν μετέδωσε διὰ τοῦ προφορικοῦ λόγου ἀπὸ γενεὰς εἰς γενεάν. Παρουσιάζει ὠριμμένα γεγονότα, που τὰ εἶδε και τὰ ἤκουσε, πὼς ἔγιναν, γιὰ νὰ τὰ πάρωμεν και ἡμεῖς σήμερον και νὰ τὰ ποτεῦσωμεν ὡς πραγματικά και ἀληθῆ.

'Αλλὰ ὅταν ἐπληθύνθησαν οί ἄνθρωποι και διεσπάρησαν τῆδε κακεῖσαι, ἔχασαν τὸν εἰρμόν τής παρὰδόσεως, ἐληομόνησαν τὰ ὅσα εἶχον ἀκούσει ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τής Κοσμογονίας και πῆρε τὴν θέσιν των, ἡ μυθολογία, γιὰ νὰ παρουσιάσῃ πράγματα τής φαντασίας και ὅχι τής λογικῆς. Διότι ὅσο και αν οί ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἦσαν ἀδιάφοροι εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ (περὶ κοσμογονίας) και ἡσυχολοῦντο μόνον εἰς τὸ πὼς νὰ ἐπικρῶσιν, δὲν ἔπαυον, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐρευνοῦν, γιὰ νὰ καλλιτερεύσωιν τὴν ἐπιβίωσιν των και γιὰ νὰ ἱκανοποιοῦν τὴν περιέργειάν των. 'Εβλεπαν τὸν κόσμον αὐτὸν σὲ τόση μεγαλοπρέπεια, που παρουσίαζαν τὰ βουνά, ἡ θάλασσα, τὰ δένδρα, τὰ φυτὰ, τὰ ἄνθη τὰ ζῶα, τὰ πουλιά και διεγείρετο ἡ ἐπιθυμία, νὰ μάθωιν, πῶθεν προῆλθον ὅλα αὐτὰ και ποῖος ὁ σκοπὸς των. 'Εβλεπον τὸν ἄνθρωπον νὰ ὁμοιάζῃ με τὰ ἄλλα ζῶα κα ἱκυρίως με τὸν πίθηκον, εἰς τὸν οργανισμόν των, εἰς τὰ μάτια, εἰς τὰ αὐτιά, εἰς τὸ κυκλοφορικὸ σύστημα και κατέληγον εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι και ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι τίποτε περισσότερον ἀπὸ ἓνα ζῶον ἐξελιγμένον, ὅπως μπορεί νὰ λέγουν και σήμερα οί δια-

φοροὶ ὕλισται, οί ὁποῖοι τὸ λογικόν, τὴν σκέψιν, τὴν βούλησιν, και τὰ διάφορα συναισθήματα ἀγάπης, δικαιοσύνης, ἀλληλεγγύης, καλωσύνης, εὐγενείας τὰ ἀποδίδουν εἰς ἐκκρίσεις διαφόρων ἀδένων τοῦ σώματος, χωρὶς νὰ κάνουν διάκρισιν ἀπὸ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἔχουν και αὐτὰ ἀδένες εἰς τὸ σῶμα των, ἀλλὰ χωρὶς οί ἀδένες αὐτοὶ νὰ ἐκκρίνουν τὰς ἀνωτέρω πνευματικὰς ιδιότητας, που ἔχει ὁ ἄνθρωπος.

Και διότι παραδέχοντον τὸν ἄνθρωπον ὡς ζῶον, ὡς ὕλην μόνον, γι' αὐτὸ και τὰ συναισθήματά των, τὸσον τὰ κοινωνικὰ, ὅσον και τὰ θρησκευτικά, τὰ διέστρεφον και τὰ παρουσίαζαν, ὅτι ὅλα αὐτὰ ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ διαφόρους δυνάμεις ὑλικὰς, τὰς ὁποίας υνεπέρανον ἀπὸ τὰς ἰδικὰς των δυνάμεις, ἡ ἀπὸ τὰς δυνάμεις τής φύσεως και προσωποιοῦσαν αὐτάς, διὰ νὰ παραδέχονται, ὅτι αἱ δυνάμεις αὐταὶ ἐδημιούργησαν τὰ πάντα, τὸ σύμπαν, και ἔτσι ἔγραψαν τὴν τερατολογίαν τής μυθολογίας, τὴν ὁποίαν, ὅταν διαβάσῃ κανεὶς γελάει, ἀηδιάζει, φρίττει γιὰ τὴν πολυλογίαν και τὰ περίπλοκα ἐκεῖνα μηθεύματα. Καὶ τοῦτο, διότι οί ἄνθρωποι εἶχαν ληομονήσει τὸ πραγματικόν και ἀληθές τής κοσμογονίας.

Και ὅμως παρ' ὅλην αὕτην τὴν τερατολογία και ψευδολογία, που ὑπῆρχε μεταξὺ ὠριμένων λαῶν, ὑπῆρξαν και λαοί, οί ὁποῖοι διέσωσαν τὸ ἱστορικόν τής κοσμογονίας, ὅπως τὸ μετέδωσε διὰ τοῦ προφορικοῦ λόγου ὁ πρῶτος ἐκεῖνος ἄνθρωπος, που πρωτοφάνηκε εἰς τὸν κόσμον, ὁτόν, γιὰ νὰ διατηρηθῇ μέχρς ὅτου ἐνεφανίσθῃ ὁ γραπτὸς λόγος, ὁ ὁποῖος και κατέγραψεν ὅσα ἐπῆρε ἀπ' ὅτῃν παράδοσιν, ἡ ὁποία ἔχει τὸ κύρος αὐθεντίας, που δὲν ἐπιδέχεται οὐδεμίαν διάψευσιν εἰς τὸ ζήτημα τής κοσμογονίας, διότι και ἡ παράδοσις εἶναι μιὰ ἱστορία, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ὁ προφορικὸς λόγος.

(συνεχίζεται)

ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΗ ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ

1. «ΔΕΞΙΑ».

Χρόνια τής Κατοχῆς. Δύο λιανοκαπαῖοι (=ελασίτες αντάρτες) εἶναι «κατάλυμα» σὲ πτωχικὸ κονάκι. Λιγοστὸ τὸ ψωμί, τὸ φαῖ, ὅμως καλὸ τὸ κρασί.

—Εἰς ὕγειαν κι ὁ Θεὸς νὰ τὰ φέρει δεξιά, εὔχεται στοὺς μουσαφί-
ραῖους του ὁ γεροντοκοκῆρης.

—Τὶ δεξιά, συναγωνιστῇ; 'Εμεῖς πᾶμε ἀριστερὰ κι ἐσὺ μὰς λὲς δεξιά;

Τὰ 'χασε ὁ καημένος ὁ γέροντας.
—Μὲ συμπαθατε ὦρὲ παιδιά, ὁ λόγος τὸ λέει.

2. «ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ἢ ΔΕΞΙΟΣ;»

Λίγο μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσή μας ἀπὸ τὰ στρατεύματα τής Κατοχῆς. 'Η πολιτικὴ κατάσταση πολὺ θολή. Οἱ «ὀργανώσεις» ὀργιάζουν. 'Εαμίτες και Χίτες, ἀριστεροὶ και δεξιοί, δίνουν και παίρνουν - και δέρνουν. Μπόμπέτοιοι, κρόβ ἐκεῖνοι. 'Απὸ ποῖον νὰ φυλαχτεῖς και σισαποῦ νὰ κρυφτεῖς;

"Ενας φαμελίτης ἄνθρωπος —μόνη ἔγνοια του πὼς νὰ χορτάσει ψω-

μὶ τὰ παιδιὰ του— πάει στὴ στράτα του, στὴ σκοτεινιά του, στὴ μαγκουφιά του.

Βγαίνουν μπροστὰ του πεντέξι ὀπλοφόροι: γενειάδες, φουσεκλίκια, σταυρωτά, διακριτικὸ κανένα - αἶντε νὰ καταλάβεις ποιοὶ εἶναι.

—Λέγε τί εἶσαι; τοῦ λένε. 'Αριστερὸς ἢ δεξιός;

Τὶ νὰ εἰπῶ, σκέπτεται, ὡς εἰπῶ «δεξιός».

Τοῦ δίνουν ἓνα ξύλο καλὸ - ἦταν ἀντίθετοι.

Πάει παραπέρα. 'Αλλοὶ ὀπλοφόροι μπροστὰ του: γενειάδες, φουσεκλίκια σταυρωτά, διακριτικὸ κανένα - αἶντε νὰ καταλάβεις ποιοὶ εἶναι.

—Λέγε τί εἶσαι; τοῦ λένε. 'Αριστερὸς ἢ δεξιός;

"Ο,τι και νὰ εἰπῶ, λέει, τὸ ξύλο θὰ τὸ φάω.

—Βαράτε και μὴ ρωτᾶτε.

'Αληθινὰ, ψεματινὰ - ὅρκο δὲν παίρνω.

Δ.Φ.